

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 29 maart 2000 door de Vlaamse minister voor Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest", heeft op 27 april 2000 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit beoogt uitvoering te geven aan het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

In hoofdstuk I van het ontwerp worden een aantal definities van in het ontwerp voorkomende begrippen gegeven. Hoofdstuk II bevat een aantal algemene bepalingen inzake de erkenning van bureaus voor private arbeidsbemiddeling. Het bepaalt de vormen van arbeidsbemiddeling waarvoor een afzonderlijke erkenning vereist is, en regelt de vrijstelling van erkenning, de overdracht en de intrekking van de erkenningen.

Hoofdstuk III bevat nadere regels met betrekking tot de erkenningsprocedure. Hoofdstuk IV bepaalt de voorwaarden van professionele deskundigheid waaraan de persoon die de "professionele verantwoordelijkheid" voor het arbeidsbemiddelingsbureau draagt of ten minste één van zijn aangestelden of lasthebbers moeten voldoen. Hoofdstuk V bepaalt de specifieke voorwaarden waaraan bureaus voor private arbeidsbemiddeling van schouwspelartiesten en betaalde sportbeoefenaars moeten voldoen.

Hoofdstuk VI bevat regels betreffende de klachtenprocedure. Hoofdstuk VII regelt het jaarlijkse activiteitenverslag dat de bureaus voor private arbeidsbemiddeling moeten meedelen aan de Vlaamse minister tot wiens bevoegdheid het tewerkstellingsbeleid behoort. Hoofdstuk VIII

.../...

regelt de samenwerking met private en publieke arbeidsbemiddelingsbureaus binnen het "Overlegplatform Vlaamse Arbeidsbemiddelingsbureaus", dat binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) wordt opgericht. Hoofdstuk IX bevat regels betreffende de samenstelling en de werking van de Adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling bedoeld in artikel 16 van het decreet. Hoofdstuk X legt de gedragscodes vast die de private arbeidsbemiddelingsbureaus in acht moeten nemen. Hoofdstuk XI bevat slotbepalingen, inzonderheid opheffings-, inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

2.1 Blijkens het eerste lid van de aanhef wordt de rechtsgrond van het ontworpen besluit gezocht in de artikelen 5, 9°, tweede lid, 5, 17° en 18°, 6, 7, 13 tot 18, 26 en 27 van het decreet van 13 april 1999.

Het ontworpen besluit geeft evenwel geen uitvoering aan artikel 18 van dat decreet, dat betrekking heeft op het toezicht op de naleving ervan en overigens enkel een bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid bevat.

Anderzijds geeft het wel uitvoering aan de artikelen 10, eerste lid, en 25 van het voornoemde decreet, naar luid waarvan, enerzijds, de Vlaamse regering bepaalt welke documenten en bewijsstukken het private arbeidsbemiddelingsbureau bij zijn aanvraag tot erkenning moet voegen (artikel 10, eerste lid) en, anderzijds, de Vlaamse regering de data bepaalt waarop een aantal decreten inzake

.../...

arbeidsbemiddeling worden opgeheven (artikel 25). Aan die decreetsbepalingen wordt uitvoering gegeven door respectievelijk de artikelen 4 en 16 van het ontworpen besluit.

2.2 Artikel 1, 14°, van het ontwerp definieert "beroepsfederatie" als zijnde "de meest representatieve beroepsfederatie(s) in de door de SERV vastgestelde sector en erkend door de minister, na advies van de SERV". In het decreet zelf is als zodanig nergens sprake van beroepsfederaties, zodat aan de minister niet de bevoegdheid kan worden verleend om "de meest representatieve beroepsfederatie" te erkennen. De voornoemde bepaling ontbeert derhalve de vereiste rechtsgrond en dient uit het ontwerp te worden weggelaten.

2.3 Artikel 2, § 4, van het ontwerp regelt een gevolg dat voortvloeit uit de intrekking van de erkenning. Artikel 11 van het decreet van 13 april 1999 geeft evenwel geen enkele bevoegdheid aan de Vlaamse regering op dat vlak. Het ingrijpen in contractuele verhoudingen, wat het voorwerp is van het voornoemde artikel 2, § 4, is overigens in ieder geval een aangelegenheid die door de decreetgever zelf moet worden geregeld. Artikel 2, § 4, dient derhalve te vervallen.

2.4 Met betrekking tot artikel 8, § 1, eerste lid, tweede volzin, van het ontwerp, moet worden vastgesteld dat het decreet van 13 april 1999 geen enkele machtiging bevat om het taalgebruik met betrekking tot de klachtenprocedure te regelen en zulke machtiging trouwens niet zou kunnen

.../...

bevatten aangezien de regeling van het taalgebruik in bestuurszaken een gemeenschaps- en geen gewestaangelegenheid is (1). In artikel 8, § 1, eerste lid, tweede volzin, dienen derhalve de woorden "te zijn gesteld in het Nederlands" te vervallen.

2.5 Artikel 10, § 1, van het ontwerp bepaalt dat binnen de SERV een "Overlegplatform Vlaamse arbeidsbemiddelingsbureaus" wordt opgericht, waarin overleg wordt gepleegd "met" de publieke en de private arbeidsbemiddelingsbureaus. Artikel 10, § 2, voorziet in een vertegenwoordiging van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties binnen dat overlegplatform.

Artikel 14 van het decreet van 13 april 1999 verleent evenwel de Vlaamse regering enkel de bevoegdheid om de voorwaarden en de nadere regels betreffende de samenwerking tussen de private en publieke arbeidsbemiddelingsbureaus onderling te bepalen. Dat artikel verleent derhalve geen rechtsgrond om de sociale partners te betrekken in het erin bedoelde overleg.

(1) De decreten die deze aangelegenheid regelen hebben overigens een bijzondere territoriale toepassingsfeer (zie art. 129, § 2, van de Grondwet).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

Het ontwerp is op wetgevingstechnisch en redactioneel vlak voor verbetering vatbaar. Er behoort inzonderheid te worden gelet op de volgende regels.

1. Een indeling in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel kan leiden.
2. De onderdelen van een opsomming moeten worden aangegeven met "1°", "2°", "3°" enzovoort. Voor verdere onderverdelingen gebruikt men "a)", "b)", "c)", enzovoort, in plaats van streepjes. Het gebruik van streepjes kan immers bij latere wijzigingen tot verwarring leiden.
3. Tussen de onderscheiden leden van een artikel dient spatie te worden gelaten en het begin van een nieuw lid dient typografisch te worden aangeduid door het laten inspringen van de eerste regel.
4. Het gebruik van afkortingen, zoals "SERV", "t.e.m.", "m.b.t.", "fr.", "o.m.", dient te worden vermeden.

.../...

Aanhef

1. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontworpen besluit, dient het eerste lid van de aanhef te worden aangevuld met een verwijzing naar de artikelen 10, eerste lid, en 25 van het decreet van 13 april 1999. De verwijzing naar artikel 18 van dat decreet dient daarentegen te worden weggelaten.

2. Nog in het eerste lid van de aanhef schrijve men "artikel 5, 9°, tweede lid," in plaats van "artikel 5, 9°, lid 2,".

3. De inhoud van het advies van de inspecteur van financiën moet niet in de aanhef worden weergegeven. Er kan derhalve mee worden volstaan te schrijven "Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 22 december 1999".

4. Het derde lid van de aanhef zou beter luiden als volgt :

"Gelet op de adviezen van de Sociaal- Economische Raad van Vlaanderen, gegeven op 9 juni 1999 en 8 maart 2000;".

.../...

5. Na het derde lid van de aanhef dient een nieuw lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar de beslissing van de Vlaamse regering betreffende de vraag om advies binnen een termijn van een maand.

Artikel 1

Men schrijve in artikel 1, 10°, "artikel 15, eerste lid, van het decreet" in plaats van "artikel 15, lid 1 van het decreet".

Artikel 2

Gelet op hun verschillende redactie ("bureaus waarvan de activiteiten zich beperken tot ..." tegenover "bureaus die als activiteiten hebben ..."), is het niet duidelijk of de artikelen 2, § 2, 1°, en 2, § 2, 2°, hetzelfde toepassingsgebied hebben, wat zou kunnen worden afgeleid uit het gegeven dat ze in eenzelfde paragraaf zijn opgenomen.

Alleszins regelen de voornoemde bepalingen verschillende aangelegenheden, zodat ze beter in onderscheiden bepalingen zouden worden opgenomen.

.../...

Artikel 4

1. In artikel 4, § 1, 4° en 5°, schrijve men respectievelijk "geen achterstallige belasting" en "geen achterstallige schuld" in plaats van "geen belasting" en "geen enkele schuld".

2. In artikel 4, § 2, 1°, wordt vereist dat het erin bedoelde privaat arbeidsbemiddelingsbureau documenten aan de erkenningsaanvraag toevoegt waaruit blijkt dat de handelsvennootschap een volledig volstort kapitaal van ten minste 1.250.000 frank bezit. Dat laatste bedrag stemt overeen met het bedrag dat, vóór artikel 29, § 1, van de Vennootschapswet werd gewijzigd bij de wet van 13 april 1995, als minimum maatschappelijk kapitaal vereist was voor de oprichting van een naamloze vennootschap. Sinds die wetswijziging is dat minimumbedrag op 2.500.000 frank gebracht. Indien de stellers van het ontwerp het in artikel 4, § 2, 1°, bedoelde bedrag willen vaststellen met referentie aan het in artikel 29, § 1, van de Vennootschapswet bepaalde bedrag, zal het in het eerstgenoemde artikelonderdeel vastgestelde bedrag moeten worden aangepast.

3. Men schrijve in artikel 4, § 3, "het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest" in plaats van "het Brusselse Gewest".

.../...

Artikel 5

1 Men schrijve in artikel 5, § 1, derde lid, "aan de aanvrager terugzenden" in plaats van "seponeren".

2. Men schrijve in artikel 5, § 2, eerste lid, "bekendgemaakt" in plaats van "gepubliceerd".

Artikel 6

 In artikel 6, § 4, moet worden verduidelijkt wat wordt verstaan onder het begrip "individuele gevallen van sociale en economische aard".

Artikel 8

 Artikel 8, § 2, bepaalt dat de in artikel 8, § 1, bedoelde klachtenprocedure een "suppletoir" karakter heeft en slechts van toepassing is bij ontstentenis van een gelijkwaardige klachtenprocedure ingericht door de betrokken beroepsfederatie of door het paritair overlegorgaan van de betrokken sector.

 Artikel 17 van het decreet van 13 april 1999 bepaalt evenwel dat de Vlaamse regering, na advies van de SERV, de klachtenprocedure bepaalt. Die bevoegdheid kan door de Vlaamse regering niet worden gesubdelegeerd aan beroepsfederaties of aan de paritaire overlegorganen van de

.../...

betrokken sectoren, zodat dan ook geen voorrang van de ene klachtenprocedure op de andere kan worden bepaald. Artikel 8, § 2, dient derhalve te vervallen.

Artikel 9

De vrijstelling om een activiteitenverslag in te dienen, waarin artikel 9, § 6, voorziet, kan slechts worden verleend wanneer de gegevens die normalerwijze in het activiteitenverslag moeten voorkomen, moeten worden verstrekt krachtens het protocolakkoord waarnaar in die bepaling wordt verwezen. Uit de definitie van het begrip "protocolakkoord", opgenomen in artikel 1, 15°, valt evenwel niet op te maken of dit wel degelijk het geval is.

Artikel 10

In de wetgevingstechniek worden geen woorden als "moeten" of "dienen te" gebruikt, aangezien de verplichting al besloten ligt in de regelgeving als zodanig. Men schrijve derhalve in artikel 10, § 3, "wordt goedgekeurd" in plaats van "dient te worden goedgekeurd".

Artikel 11

1. Men schrappe, conform artikel 16 van het decreet van 13 april 1999, in artikel 11, § 1, telkens het woord

.../...

"meest". Dezelfde opmerking geldt met betrekking tot artikel 12.

2. In artikel 11, § 1, dient te worden verduidelijkt dat acht mandaten worden toegekend aan de groep van de representatieve werknemersorganisaties en acht mandaten aan de groep van de representatieve werkgeversorganisaties. Daarnaast moet worden bepaald hoe die mandaten binnen elk van die groepen worden verdeeld.

Artikel 12

Er dient te worden bepaald hoeveel kandidaten elk van de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties dienen voor te dragen.

Artikel 15

Artikel 15, § 2, bepaalt dat de in bijlage 2 van het besluit vastgelegde codes slechts van toepassing zijn bij ontstentenis van gelijkwaardige gedragscodes opgesteld door de respectievelijke beroepsfederaties.

Artikel 5, 17°, van het decreet van 13 april 1999 bepaalt evenwel dat de Vlaamse regering, na advies van de SERV, de gedragscode vastlegt. Die bevoegdheid kan door de Vlaamse regering niet worden gesubdelegeerd aan de beroepsfederaties, zodat dan ook geen voorrang van de ene

.../...

gedragscode op de andere kan worden bepaald. Artikel 15, § 2, dient derhalve te vervallen.

Artikel 16

Onverminderd de bij artikel 18 te maken opmerking, dient erop te worden gewezen dat de opheffing van de in artikel 16 vermelde decreten slechts kan ingaan op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 13 april 1999.

Artikel 17

Men late artikel 17, § 1, aanvangen als volgt : "De erkenningen die zijn gebeurd overeenkomstig de decreten bedoeld in artikel 25 van het decreet, met een duurtijd van ...".

In aansluiting hierop moeten in de tweede volzin van artikel 17, § 1, de woorden "waarvoor het bureau overeenkomstig artikel 25 van het decreet werd erkend" worden vervangen door de woorden "waarvoor het bureau overeenkomstig de decreten bedoeld in artikel 25 van het decreet werd erkend".

Artikel 18

Noch het decreet van 13 april 1999, noch het ontworpen besluit lenen zich tot een retroactieve

.../...

inwerkingtreding. Derhalve dient artikel 18 ofwel te vervallen, ofwel dient in dat artikel een andere, zich in de toekomst situerende, datum van inwerkingtreding te worden bepaald.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	J. SMETS,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de
H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatie-
bureau werd opgesteld door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

A. BEIRLAEN